

Și 'n adevăr, pe lângă limbă, ele ne facă să cunoșcem și uă sumă de fapte ce oglindesc cându naivitatea, cându înțelepciunea poporului; ne dau ideia despre obiceiurile, instituțiunile și viața generațiuniloră căroră amă luatū loculū; ne'nfățișeză mulțime de mici amănunte locale, pline de interesū, ațîțătoare de dorința d'a le cunoște.

Așia d'érū, noi toți, pe câți ne-arū bate gîndulū să facemū cărți de literatură poporară, să lăsămū încolo dorința d'a publica ori-ce, numai ca să fimū numiți autori; să ne p'etrundemū că nu e destulū să culegemū și să publicămū d'ale poporului, ci că mai trebuie să scimū cum să culegemū și cum să publicămū ceea-ce amă culesū; să 'nvățămū uă-dată că ori-ce poesiă, ori-ce obiceiū, ori-ce proverbū, ori-ce frîntură de limbă își are 'mprejurările frescei în care și-a luatū nascere și care trebuie s' spuse neapăratū; că nevoia s'eu plăcerile ce le-aū născocitū, legile după care aū fostū puse 'n viaa rostire a Românilui nu potū fi nesocotite cu ușurința, căci atunci ne nesocotimū lucrarea, érū în locū d'a fi folositori, facemū p'ote pe unii se iea ninsorea dreptū iépă și diua dreptū faină. Uă 'ntrégă harababură, ca la turnulū Vavilonului!

Ađi multora ne vine lesne să zimbimū, cândū auđimū vorbindu-se de Anton Pann. O Dómne! de ce nu ne-o fi viindū totū așia de lesne să facemū măcarū pe jumătate din câtū a făcutū d'ensulū?

Cătū de mucalită nu e povestea 'n care ne-